

underskrevet, sagde jeg i en Afbrydelse til det ærede Medlem, at jeg skulde imødekomme hans Ønske. Det agter jeg ogsaa at gøre, men ikke i Dag, uagtet jeg har det hele Materiale til min Raadighed og vilde kunne gøre det; men vi gaar jo ud fra, at der kommer en mere naturlig Anledning til at tage dette Spørgsmaal op end den i Øjeblikket foreliggende. Jeg tror, det kunde være ganske opportunt ved Lejlighed at fremdrage adskillige af de Erindringer, jeg sidder inde med. Nogle har jeg allerede meddelt det høje Ting, og jeg er maaske i Stand til at meddele flere, som kan have Interesse og kaste Lys over et eller andet i den forløbne Tid og derigennem ogsaa kaste Lys over, hvilken Stilling der efter min Mening kan være at indtage til et eller andet.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstруп) rettede ogsaa nogle Bemærkninger til mig eller mod mig, vil jeg snarere sige, i Anledning af, hvad jeg udtalte i min meget korte Bemærkning om Forfatningssagen. Heller ikke dette ærede Medlem skal jeg svare ved denne Lejlighed, ogsaa det kan komme senere, men jeg har paa anden Maade faaet Anledning til at komme tilbage til noget af, hvad jeg forgangen Dag har udtalt, og til Rækkevidden af, hvad jeg har ment i det hele taget, ogsaa med Hensyn til de Angreb, som jeg, efter hvad der er blevet sagt, har rettet mod Højres Ledelse. Herom tror jeg, det er rigtigt at jeg gør endnu et Par Bemærkninger. Det drejer sig om, hvad jeg vil kalde den taktiske Side ved Sagen, naar vi nu skal til at overveje Forfatningsspørgsmaalet.

Det, jeg har anklaget Højre for, er Mangel paa Initiativ, Mangel paa en saadan Klarhed i dets Ledelse, at man kunde slutte, hvorledes Partiet i det hele stiller sig til de store Spørgsmaal. Jeg har ment i de sidst forløbne Aar, at det var Højres Standpunkt, hvad den taktiske Side ved Forfatningsspørgsmaalet angaar, at følge den Vej, man har kaldt „de to Tempi“, og ud fra den Mening, at det var den almindelige Opfattelse hos Højre, at den Vej skulde følges, har jeg selv indtaget dette Standpunkt. Men ude i Pressen og gennem Agitatorer af forskellig Art har man indtaget det Standpunkt, at nu skulde det hele tages op paa een Gang. Derved har man efter min Mening slaaet Bom for den første Opfattelse, gjort det umuligt for dem, der paa Venstres Side holdt paa „de to Tempi“, at fastholde dette Standpunkt. Naar vægtige Organer optræder paa egen

Haand, uden at den egentlige Ledelse i Højre modsiger dem, og Tinget herover endogsaa tier stille til den Optræden, saa er det, jeg siger, at saa er Ledelsen gledet ud paa andre Hænder end der, hvor den rettelig bør være, gledet ud paa Hænder, som fuldstændigt leder vild i et saa vigtigt Spørgsmaal som Spørgsmaalet om den rette Fremgangsmaade ved Behandlingen af denne Sag, naar den kommer til at foreligge for os. Det er det, jeg har anklaget Højre for, jeg fragaar ikke, hvad jeg har været med til — hverken i den ene eller den anden Henseende — men jeg fastholder dette, at naar vi skal drøfte disse Spørgsmaal om det andet Tings Sammensætning, saa er det dette andet høje Ting selv, der skal tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorledes de Forandringer skal være, som der kan blive Tale om ved Krav, der rejses fra Regeringens Side eller her inde fra. Det er ikke udenforstaaende, og det er ikke en Gang os her i Folketinget, der har den Pligt at foreskrive det andet høje Ting, hvorledes det skal stille sig — det vil jeg fastholde, det er min Grundopfattelse, som jeg har udtalt ved enhver Lejlighed — og det er mindst af alt ansvarløse Journalister, som skriver i den ene eller anden Avis.

Det er blevet foreholdt mig, at jeg ved given Lejlighed skulde have modsat mig et Forslag fra en Journalist, der gik ud paa, at der skulde nedsættes en Komité, til Dels bestaaende af Journalister, der skulde tage Forfatningssagen under Overvejelse. Ja, det har jeg sandelig modsat mig, det manglede jo bare, at man udenfor Rigsdagen skulde danne en Overrigsdag, til Dels bestaaende af Journalister, der skulde tage Bestemmelse om et Spørgsmaal som det, paa hvilken Maade Forfatningssagen skulde ordnes, og hvilke Veje her skulde følges. Forslaget er jo ganske taabeligt. Men derved, at det er blevet muligt, at Journalister kan tiltage sig den Magt at fremstille for Befolkningen, hvilke Veje der skal følges, og Rigsdagen, i hvert Fald de Dele af Rigsdagen, der skulde tage Stilling dertil, trænges tilbage, netop derved skabes Forvirring, og vi tvinges bort fra en Fremgangsmaade, som maaske kunde være den bedste, over til en anden, som maaske er den mindre gode. Det er det, jeg har taget til Orde imod, og jeg fastholder mit Standpunkt og anklager Højre, fordi dets Ledelse har været saa mangelfuld og saa lidet har foretaget sig